

Dejan skriver sitt liv

Dejan är 17 år och saknar en vuxenrelation i sitt liv, någon som ringer och frågar hur han mår. Nu sitter han i sin cell och reflekterar över sitt liv, sin tid på institution, framtiden och relationen till sin dotter.

Text: Dejan | Bild: Jonas Klinteberg | [Prenumerera](#) | Artikel i SocialPolitik nr 1 2016

Jag sitter i min cell och funderar på alla som har en nära vuxen.

Alla som har föräldrar, fosterföräldrar eller någon annan vuxen på utsidan som verkligen bryr sig.

Jag tänker på hur skönt det hade varit om någon vuxen hade kunnat ringa till mig och frågat hur jag mår. Men nu ser inte verkligheten ut så för mig. Visst, jag har ju vänner som jag pratar med ibland men det är inte samma sak som att ha en nära vuxen som verkligen bryr sig om en.

Behandlingspersonal som jobbar med mig säger att det är viktigt att jag släpper min före detta gängidentitet. Visst, det skulle jag kunna göra om jag fick hjälp med att hitta en vuxenrelation på utsidan som ringer och kanske även kommer och hälsar på mig.

Jag har tagit upp detta med min avdelningsföreståndare men hen fnyser och säger att det inte är där jag ska lägga fokus. Då undrar man såklart vart man ska lägga fokus? Jag vet att jag ska lägga fokus på mig själv och på, som de kallar det, att "sköta mig". Men hur ska jag kunna göra detta utan någon framtidstro, utan något hopp och någon tillhörighet? Att ha någon som bryr sig är otroligt viktigt, i alla fall för mig. Jag tror någonstans att alla människor behöver någon som älskar dem.

Jag har funderat mycket på vad jag vill göra i mitt liv och har kommit fram till att det är att ta hand om min lilla dotter på två år, leva ett normalt liv och kunna sova tryggt

om nätterna utan att folk skjuter in i min lägenhet. Jag kommer nog alltid vara lite busig men jag kommer aldrig mer att göra några kriminella handlingar. Anledningen till det är inte att jag har blivit skrämmd av att åka in och ut på dessa institutioner.

Det är inte heller tack vare behandlingen jag får utan jag har själv, nu vid 17 års ålder, insett att jag inte kan hålla på så här med tanke på att jag har en liten busunge på två år. Jag har inte haft ett lätt liv och jag ska göra allt för att inte hon ska behöva gå igenom samma saker som mig.

Min dotter betyder allt. När jag träffar henne brukar jag titta henne i ögonen och jag ser att hon har samma busiga ögon som jag själv. Det finns inget som betyder så mycket för mig som när min dotter vinglar fram och när jag får lyfta upp henne i famnen. Varje gång jag gör detta gråter jag av lycka. Det är så vackert när jag är ledsen och hon kommer med sitt favoritgosedjur i handen och vill sitta i knät och trösta pappa.

Att ha barn innebär ett stort ansvar, det är inte något som man skaffar för att det är en kul grej. Jag försöker ge min dotter allting som jag själv inte fått. Det innebär kärlek, bekräftelse, mera kärlek, uppmuntran och även regler och glädje. När jag tänker på min dotter tänker jag att jag har chans att ge tillbaka till samhället och även till alla som har hjälpt mig, men jag gör det ju självklart för att jag älskar henne.

Dejan heter egentligen något annat.

Textförfattaren är med i Arvsfondsprojektet Skriva för förändring som syftar till att motivera unga frihetsberövade att skriva om sin situation och erfarenheter av frihetsberövande.

Bre betyder bror/kompis.

Dejan

Jag står här nu och väntar på mitt straff
Bland dessa nämndemän som vill sätta mig på plats

Nu ska jag in bakom murar jag får stå mitt kast
Det är så det går till om man åker fast

Tittar ut från fönstret jag ser en parkering
Galler för rutan hjärtat har punktering

Fan ska jag göra jag fattar ingenting
Tankar snurrar runt har jag blivit helt ding

Timmarna passerar medan tankarna dom flyger
Tankarna blir flera medan tankarna gör mig psyk bre

Tänker tillbaks till när jag var ett knasbarn
Mörkret finns inom mig men jag vill ju ta ansvar

Mamma jag älskar dig det är bara dig jag vill ha kvar

Timmarna passerar jag orkar inte kämpa

Timmarna blir flera jag orkar inte vänta

Sitter här inne tänker på dig dag och natt

Saknar tiderna och minerna du natta mig god natt

Min mamma är mitt liv min mamma är min ängel
Hon lärde mig saker om livets merenge

Min mamma är mitt liv min mamma är min gud
När jag sitter och funderar ja då finns bara du

Mamma du är stark förlåt för alla fel
Utan ditt leende så blir jag aldrig hel

Timmarna passerar medan tankarna dom flyger
Tankarna blir flera medan tankarna gör mig psyk bre

Tänker tillbaks till när jag var ett knasbarn
Mörkret finns inom mig men jag vill ju ta ansvar

Mamma jag älskar dig det är bara dig jag vill ha kvar